

[Jørgen Estrup]

re, at der nu stilles betingelser i forbindelse med sådan en garanti. Det synes jeg er ret forståeligt, men jeg synes også, at man samtidig skal sige til både den færøske befolkning og til repræsentanterne for den færøske befolkning, at det måske trods alt er den bedste vej. Det er en gang imellem det, der er nødvendigt, når man oplever, at man er kommet ud ad et spor, som ikke fører det rigtige sted hen. Det kan både give stof til eftertanke, og det kan måske også være bekvemt i en periode at sige, at andre har opstillet disse betingelser for os, og dem må vi leve med, mens vi selv prøver at få det til at fungere, for der er ingen tvivl om, at dette skal føre til, at den færøske befolkning selv får styr på sin økonomi.

Det kan ikke være meningen – og jeg ved, at den færøske befolkning ikke ønsker det – at den danske befolkning skal tage hånd om det. Det er en overgangsløsning, noget forbigående, og i det lys synes jeg vi skal se beslutningsforslaget, og fra radikal side vil vi meget gerne være med til at hjælpe, uanset om vi ser, at der også vil blive problemer fremover.

Glønborg (KRF):

Kristeligt Folkeparti støtter beslutningsforslaget, og det gør vi netop ud fra fællesskabstanken. Der er en alvorlig risiko for noget meget slemt i færøsk økonomi, hvis vi ikke gennemfører dette beslutningsforslag, og derfor gør vi det naturligvis, men samtidig vil jeg godt sige, at vi tilkendegiver dermed, at vi respekterer rigsfællesskabet fuldt ud; Færøerne og Danmark har meget tilfælles, og det ønsker vi fortsat at have.

Vi ved også godt, at der i forskellige dele af riget er forskellige indtægtsmuligheder. Mellem danske amter og kommuner har vi en udligningsordning, sådan at man de steder, hvor man har det lidt vanskeligt, får tilskud fra de steder, hvor det går godt, og på den måde prøver vi at udligne det lidt. Vi har også igennem mange år haft den ordning, at der overføres et tilskud fra Danmark til Færøerne.

Fra Kristeligt Folkepartis side har vi tidligere peget på, at vi synes, der er noget skævt i den udligningsordning, fordi det faktisk viser sig, at der overføres så meget fra Danmark, at gennemsnitsbruttonationalindkomsten pr. indbygger bliver højere på Færøerne, end den er i Danmark, efter at dette tilskud er overført. På

den måde plejer vi altså ikke at lave udligningsordninger imellem de forskellige dele af landet, så vi synes egentlig heller ikke, at det er en rimelig måde fortsat at lave udligningsordninger imellem Danmark og Færøerne på. Det har vi tidligere bedt om at man ser på, og jeg forventer sådan set også, at man fra færøsk side siger, at det kan man ikke blive ved med at være bekendt.

Men vi har fuld forståelse for, at man kan komme ud i en øjeblikkelig dårlig økonomisk situation, og det er Færøerne nu kommet, og jeg vil sige, at noget af det, de har været udsat for, naturligvis er helt uden deres egen skyld, men det forbrug, der har været på Færøerne igennem nogle år, er de ikke selv uden ansvar for, og vi respekterer hinanden så meget, at vi også mener, at de kan bære ansvaret for, at de stiller deres økonomiske forhold sådan an, at de kan få tingene til at løbe rundt.

Ingen tvivl om, at vi støtter forslaget, og vi gør det også uden bitterhed, men vi vil godt være med til, at vi fremover ser lidt på hele den økonomiske sammenhæng mellem Færøerne og Danmark; vi synes, det er det mest rimelige.

Fra Kristeligt Folkepartis side har vi aldrig været modstandere af, at der går penge ud af Danmark. Vi har stemt meget varmt for masser af milliarder ud af Danmark til mennesker, der virkelig var i nød, men vi stiller nogle særdeles skrappe krav til dem, vi yder ulandsbistand til. De skal være nede på bruttonationalindkomster af en helt anden størrelsesorden, og så giver vi det med meget, meget stor glæde, men det har ikke været med helt så stor glæde, og vi har ikke syntes, det var helt så rimeligt at lade en del af pengene gå til Færøerne. Men det er altså på længere sigt, at vi skal tale om disse ting.

Beslutningsforslaget med de dertil knyttede betingelser synes vi er helt i orden.

Atli Dam (S):

Vi står over for andet afsnit af en kedelig udvikling, nemlig en opfølgning af den aftale, der blev indgået den 6. oktober 1992. Personlig var jeg ikke tilfreds med den aftale, men vedstår mig ansvaret for at have indgået den, og det mener jeg er rigtigt at gøre. Har man indgået en aftale, er man part af den, uanset om man er tilfreds eller mindre tilfreds.